

JA FA CENT QUARANTA COLUMNES des del meu primer article en aquesta revista, l'escrivia refugiat en el meu àtic enyorat i us pensava sorpresos de trobar-me entre els fulls del Vallès, quasi tan sorpresos com ho estava jo d'imaginar que em llegíeu aquí. La decisió de passar a la competència va crear polèmica entre els meus amics, els meus coneguts i els meus saludats. Em van dir de tot, bo i dolent, el meu nom va aparèixer en els versots de Carnestoltes i aquell mateix desembre va anar d'un pel que no m'anomenen "Home dels Nassos" per aquella decisió tan

estranya i, per a molts, fins i tot incomprendible. Sí, de tant en tant les meves decisions són poc comprensibles, sóc així.

Vaig conrear la meua parcel·la de paper pel plaer de lluitar amb una falç contra l'espasa més esmolada i temuda de la comarca, pel morbo de trobar-me'l cara a cara (*te recuerdo Roberto*). Vaig entrar pel català a la revista (editorial, cròniques de handbol, Marina, Jaume, Montserrat, jo...). Vaig entrar, també, perquè molts m'ho van desaconsellar i a mi, quan em diuen que no faci alguna cosa... sóc un maleït cabró i la vull fer. Vaig entrar per-

què portava deu anys amb els lectors del Nou que eren més com jo, i volia presentar-me en els del Vallès, tan diferents de mi. Mai vaig entrar a *Revista del Vallès* per diners com alguns mentiders van dir, mai, fins i tot us diré que poc després de ser-hi vaig deixar de cobrar i no vaig deixar d'escriure.

Aquí he passat moments curiosos, divertits, m'he sentit llegit i apreciat, m'han insultat i m'han tirat floretes i, a diferència del què alguns pensaven, no m'han censurat absolutament res, ni quan m'he queixat de la línia editorial, ni quan he cri-

ticat el nacionalisme espanyol, ni quan he aixecat l'estelada o la pirata. En aquestes pàgines no m'ha censurat ni Déu, malgrat que tot sovint el dimoni em dictava els articles.

Així doncs, avui, en veure-la de color de paper dolent i anorèxica, penso en els seus setanta-tres anys i m'adono que la puta crisi ens fa encara més vells del què som... i ens mata. I em surt, només, la paraula GRÀCIES, així, en majúscules perquè també ho llegeixin tots aquells que no veuen més enllà del seu nas. Senyores i senyors, un plaer.

| XAVIER SOLANAS

Preferents, deute subordinat...

Com ja vam destacar la setmana passada, la Biblioteca Roca Umbert de Granollers acollí, dimarts passat al vespre, una xerrada que comptà amb la participació d'**Alfons Conesa**, director de l'Agència Catalana de Consum i una destacadíssima assistència de gent. Es tractava d'una sessió informativa per tractar sobre les participacions preferents i deute subordinat que han estat comercialitzades per diverses entitats bancàries en els darrers anys i que han resultat problemàtiques, ja que els petits estalviadors no les poden cobrar en alguns casos si no pateixen quites importants.

Després de molts mesos d'incertesa i de preocupacions el tema, considerat com a una estafa per molts experts, presenta noves circumstàncies en acabar els terminis que unes quantes entitats bancàries (d'altres ja fa mesos que han solucionat el tema amb propostes ben diverses) han donat als seus clients per tal de regularitzar el destí dels estalvis. El representant de l'Agència de Consum va animar als assistents a reclamar i defensar els seus drets bé a través de la via d'arbitratge, on aquest

entitat està fent una gran tasca, o mitjançant la via judicial. Les preferents i el deute subordinat es presenten com un gran problema per a moltes persones, ja que veuen perillar els estalvis que tant els ha costat reunir. Moltes entitats bancàries ofereixen aquests dies propostes als seus clients per tal de trobar la millor sortida possible. Una altra via per a demanar informació —encara hi ha persones que no han fet cap mena de tràmit— és l'Oficina Municipal d'Informació

MANEL COMAS I EL SEU PAS PER GRANOLLERS

Fa uns dies va morir, a causa d'un càncer a l'edat de 67 anys, l'entrenador de bàsquet Manel Comas, conegut popularment dins el món de la cistella, com el "sheriff". Amb la mort d'aquest gran entrenador, se'n va també una figura que els anys 1987-1990 va fer parada i fonda a Granollers com a entrenador del primer equip del CB Granollers amb el nom de Grup IFA Granollers. Encara són molts els periodistes esportius i aficionats en general —així com veïns i amics que va fer durant el temps que va viure a l'Ametlla del Vallès— que recorden d'una manera especial aquest entrenador amant de l'esforç i sempre decidit a obtenir bons resultats. Eren els anys en que al club hi havia jugadors com Santi Abad, Manel Bosch i Òscar Cervantes...

telegrames d'Adults

al Consumidor situada en el cas de Granollers, al carrer del Portalet.

Obert el període d'inscripcions a l'Escola

L'Escola d'Adults, Centre Vallès, ha ampliat enguany les propostes pels majors d'edat que vulguin formar-se. Així s'imparteixen classes de formació instrumental (alfabetització i ensenyament bàsics), català, castellà, cursos d'anglès i d'informàtica, Graduat d'Educació Secundària (equivalent a ESO), preparació per a les Proves d'Accés a Cicles Formatius de Grau Superior i a la Universitat per majors de 25 anys. A més, enguany l'Escola d'Adults ha incorporat el Curs d'Accés a Grau Mitjà, com a substitut de la prova d'accés a un Cicle Formatiu de Grau Mitjà. Les preinscripcions es poden fer del 20 al 28 de juny a través de www.gencat.cat/preinscripcio, o bé de dilluns a divendres de 15 a 20 hores al Centre Vallès del carrer de Veneçuela. La formalització de la matrícula es durà a terme entre el 2 i 6 de setembre.

MiraGranollers, final de trajecte

Els responsables de *MiraGranollers*, un projecte de comunicació que pretenia innovar i oferir un producte periodístic basat en la imatge i centrat en l'actualitat del que fan els granollerins via Internet, han anunciat que han pres "la dolorosa decisió de deixar aturat aquest projecte". Fet amb gran qualitat i rigor periodístic, els seus responsables (**Sergi Fernández...**) assenyalen que els ha faltat el suport econòmic necessari per a ser viables. Els de *MiraGranollers* s'acomienen tot donant les gràcies als seus seguidors.

| XAVIER SOLANAS

JOAN ABELLÓ

Des de fa unes quantes setmanes i dins del programa d'Homenatge als 90 anys del naixement del pintor **Joan Abelló** (Mollet del Vallès, 1922-Barcelona, 2008), el Museu que duu el seu nom ve organitzant un seguit d'actes socials i culturals per tal de recordar la seva figura i fer conèixer encara més la seva obra. Un dels darrers actes que ha tingut lloc va tenir lloc divendres passat, dia 14 de juny, a la Sala de Música del Taller del Pintor, dins del cicle de tertúlies *L'hora del te* amb el tema genèric d'Abelló i els amics.

Els responsables de la iniciativa remarquen que "en aquest cicle s'han tractat diferents aspectes de la vida i obra d'Abelló, com la seva activitat col·leccionista, els viatges o la família. *L'hora del te* ha pretès emular a la naturalesa de les trobades en les quals Abelló va participar quan vivia a casa de **Carles Pellicer**, i que va recollir en el llibre que va publicar, amb aquest títol, el 1961". Aquest autor remarcava que "l'hora del te és l'hora del llarg diàleg i de la confiança, de la comprensió recíproca i de l'amistat". La Fundació Municipal Joan Abelló de Mollet del Vallès intenta, d'aquesta manera, fer partícip a la població de les diverses iniciatives que organitzen per tal que tot allò que tingui a veure amb aquest artista tingui una major ressonància. Cal destacar que en vida, Abelló fou un pintor reconegut i que la seva decisió de donar la seva obra a l'Ajuntament, va ser una mostra més del seu interès per posar a l'abast de la població l'art en general.